

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Az első magyar Parsifal*

Forrás: *Nemzeti Ujság*

Bnr

(Helv)

1924. 6. 1.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Operák

Idő

"1924"

Személy

Az első magyar Parsifal

Képek az Operaház vasárnapi bemutatójáról

(Kemény Lászlónak a Nemzeti Ujság számára készült rajzaival)

Holnap, vasárnap jelenik meg először az Operaház színpadán Wágner „ájtatos ünnepi játékának” hőse, a hosszú és rejtelmes bolyongások és megpróbáltatások után a Grál-lovagok fejedelmévé és szentté ne-

mesedő Parsifal. A hit, az áhitat hangjai fognak felszállni a zenekarból, hogy oly órákat szerezzenek a jelenlevőknek, amelyek hangulatukkal és benyomásaikkal elűtnek a hétköznapi értelemben vett színházi esték profán hatásától. Délután öt órakor kezdődik a Parsifal előadása s tartani fog az első felvonás után félórás, a második után háromnegyed-órás szünetet számítva, körülbelül tizenegy óráig. Az Operaház a Parsifal-előadást nem minősíti bemutatónak, tekintve, hogy Budapesten már játszották Wágnernek ezt az időrendben legutolsó remekművét. A Népopera adta elő, a háború kitörésének évében, tíz évvel ezelőtt, amikor Parsifal szerepét, amely most Székelyhidy Ferenc nevéhez fűződik, Anthes énekelte, a bűnös és boldogtalan nőt, Kundujt pedig, most Haselbeck Olga szerepét, a kitűnő Krammer Teréz alakította. Ezen az előadáson azonban a német szövegekötvet deklamálták és énekeltek, a mostani magyar nyelvű előadás tehát mégis bemutató, főleg ha még azt is hozzávesszük, hogy művészi felkészültséggel, a színpadi eszközöknek oly teljességével szólaltatja meg Wágner hatalmas művét, amelyhez képest a népoperai előadás, a résztvevőknek minden egyéni érdeme mellett, szerény teljesítmény volt.

A Wagner-kultusz évtizedekre tekint vissza Magyarországon, érthető tehát, hogy a Parsifal vasárnapi bemutatója Budapesten túl is nagy érdeklődést kelt az országban, mindenütt, ahol Wagner művészetének, szellemi hagyatékának értői, hívei és rajongói vannak. A holnapi dátummal egy oly művészi esemény valósul meg az Operaházban, amely elé hó-

napok óta feszült kíváncsisággal néznek zenei és színházi körök. Ez az érdeklődés és kíváncsiság természetesen szól magának a műnek, de szól szinte ugyaníly fokon annak a módnak, ahogyan az Opera-

ház művészi személyzete ennek a grandiózus wágneri költeménynek formát, színt és hangot ad. Ezt a mun-

Székelyhidy Ferenc: Parsifal

két vezérlő minőségben két ember tartja kezében: Kerner István és az új főrendező: Márkus László. A

Az első felvonás első képe

pénteki házipróbán, amelyen a sajtó képviselői vettek részt, még nem bontakozott ki teljesen zavarmentes módon mindaz, amit ők formába öntöttek. Voltak kisebb szépséghibák és zökkenők, egész bizonyos azonban, hogy a vasárnapi előadáson ezek eltűnnek. Így is, a pénteki főpróba megragadta ugy tökéletes zenei kidolgozottságával, mint a szereplők művészi munkájában s a színpad képeiben rejlő szépségeivel

Haselbeck Olga: Kundry

a jelenlevőket. Erdemileg most a *Parzifal* magyar előadásával még nem foglalkozunk, véleményt csak a vasárnapi előadás után mondhatunk. Annnyit azonban már jelzünk előre, hogy a közönség oly Wagner-színpadot fog látni, aminőben eddig Budapesten még nem volt része. Ezt a színpadot Márkus László képzelete öltözteti fel, a színpad-dekoráció újszerű szempontjai szerint, eltérve a régi naturalista állásponttól, amely a színpadon már egyértelmű a merev és unalmas konvencióval. Az első felvonás kék-arany színben tartott hangulata, a stílizált erdő, majd a misztikus Grál-templom, a varázsló barlangja és csodakertje, a harmadik felvonás tavaszi tájképe: mind frappáns hatásuak s újabb művészi sikerét fogják jelenteni tervezőjüknek. Mai számunkban a *Nemzeti Újság* rajzolójának, Kemény Lászlónak a főpróbán készült három rajzát közöljük.